

שבעת ימים פרק ראשון יומא

מסורת הש"ס

(א) ויחטא אדם (ב) ויפן
 מ"י פ"י מלכותו כ"י
 מקדש הללו (ג) כ"י
 ויקרא (ד) ו"י
 קדש (ה) ו"י
 (ו) ו"י
 עשרה (ז) ו"י
 ו"י
 עשרה (ח) ו"י
 ו"י
 עשרה (ט) ו"י
 ו"י
 עשרה (י) ו"י
 ו"י
 עשרה (יא) ו"י
 ו"י
 עשרה (יב) ו"י
 ו"י
 עשרה (יג) ו"י
 ו"י
 עשרה (יד) ו"י
 ו"י
 עשרה (טו) ו"י
 ו"י
 עשרה (טז) ו"י
 ו"י
 עשרה (יז) ו"י
 ו"י
 עשרה (יח) ו"י
 ו"י
 עשרה (יט) ו"י
 ו"י
 עשרה (כ) ו"י
 ו"י
 עשרה (כ"א) ו"י
 ו"י
 עשרה (כ"ב) ו"י
 ו"י
 עשרה (כ"ג) ו"י
 ו"י
 עשרה (כ"ד) ו"י
 ו"י
 עשרה (כ"ה) ו"י
 ו"י
 עשרה (כ"ו) ו"י
 ו"י
 עשרה (כ"ז) ו"י
 ו"י
 עשרה (כ"ח) ו"י
 ו"י
 עשרה (כ"ט) ו"י
 ו"י
 עשרה (ל) ו"י

מילא דכתיב בהאי ענינא. דפרשת לואה דמלוואים שנאמר בואהא
 מזה: דלא כפי. דפרשת המלוואים זוח הדבר אשר מעשה וגו'
 לא כתיב שיתן אל החושן אוריס ומומים כשהליבין אכל בפרשת זו את
 אהרן שנאמרה שם עשיית המלוואים כתיב (ו) ויתן עליו את החשן
 ויתן אל החשן את האוריס ואת המומים.
 ו"י אף בואהא מלווא נאמר ומת
 אל חשן המשפט את האוריס ואת
 המומים און זו מפרשת המלוואים אלא
 עשיית הנגדים ובההוא ענינא לא
 כתיב ככה לעיובא: פתח פתח.
 בלואהא כתיב (שמות טו) אל פתח אהל
 מועד (ימיראל) וכן בעשייה. (בלואהא
 כתיב) מקריב (י) פתח אהל מועד
 ואלל אהרן ובניו את כשר אהל ואת
 הלחם אשר נאכל פתח אהל מועד וכן
 בעשייה (ז) ואל כל העדה הקהילו אל
 פתח אהל מועד נשלו את הכשר פתח
 אהל מועד: ורז משרשא אמר.
 דפרשת עשיית נמי עיובא כתיבא
 ושמתם משמרת משפט תשמור כלל
 הכתוב ולא לרין גזירה שיה: פ"ד
 כי כן לוימי וכו'. לוידי דנקט הכל
 למידרש כי כן לוימי לענינא דמלוואים
 דלעיובא אלא קבעה און דרימא
 הכל למדורש כי כן לוימי דשמיני
 למאי אהא. ולא ניהו ההוא קרא
 דענינא דמלוואים דלו את אהרן אלא
 דיום השמיני דכתיב במנחה (ויקרא ז)

להביא את הטבחים. מאן קשה להא דכפ' אלו הן הגשרפין
 (סנהדרין דף עב:) מפיק מימיה מחוסר נגדים מדדרשין
 און נגדין עליהן און כהונתן עליהן והו' להו זריס והקשה רבינו
 יעקב מאלורני"ש הא דהדיא כתיב מימיה בואהא מזה נתי דהאי קרא
 לאצטריך לשויינה זריס אף לענין
 לחלל עבודה כמו זריס מ"מ ההוא קרא
 דכתיב במחוסרי נגדים מימיה דהיא
 למה לי טיפוק ליה מאין נגדיהס
 עליהס און כהונתן עליהן ומירן
 דמכנסים און כתיב הכה ואלצטרין
 ההוא קרא למחוסר מכנסים דהוא
 כתיב וקשה לרבי יוסי נר מנינא
 כיון דנפקא ליה מכנסים מזה הדבר
 הוה ליה כאלו מכנסים נמי כתיבי
 הכה ומירן ריב"א דכתיב דגני
 (מכנסים) לאצטרין לחייב אפילו
 בניה ריקנית אהא מועד מי שננסם
 מחוסר נגדים דכתיב (שמות מה)
 והיו על אהרן ועל בניו כהנס אל
 אהל מועד וכן בשלא רחוק ידים
 דכתיב (שס ז) בנאס אל אהל מועד
 ירחו או בנשמת אל המזבח לשרת
 מיחייב אהא מועד אפילו אביה
 ריקנית והא דקאמר פ"ג דזבחים
 דף י"ז: וי כחז רחמנא בנאס ולא
 כחז בנשמת ה"א אפילו אביה
 ריקנית כו' משמע דלפי האמת לא
 מיחייב אביה ריקנית יס לומר היינו
 אמנא וכו' אף כתיב בנאס אל
 אהל מועד או אל המזבח ולא כתיב
 לשרת ה"א דאפילו אמנא מיחייב
 אביה ריקנית קמ"ל דאמנא לא
 מיחייב ובמספתא דמסכת כלים (פ"א)
 תנא אמר שמעון ואלו לפני ר"א
 אזי נכנסתי בין האולם ולמזבח בלא
 רחוק ידים ורגלים אמר לו מי כתיב
 אמר לו כהן גדול שתק אמר לו כוש
 אמר לומר (העבודה) שכלנו של כהן
 גדול יותר כתיב ממך וכו' עד ואפילו
 כהן גדול מפלעיס את מוחו בנגירין
 אלא שלא מאלץ בעל הפול ומסתמא
 שמעון הניעו על היה משתמש בלא
 רחוק ידים כי לא היה טועה בזה
 אלא כו' פירש בפירוש חומש בנאס
 אל אהל מועד להקטיר ולא נהירא אלא דפרישית: מ"א יהוה
 הוה. כפ"ק דסנהדרין (דף טו:) מיבעיא לן שור קיני כמה מי גמר
 שעה מדורות או לא ולא פריך הכס כי הכה מאי דהוה הוה יס:
בכתובות ופירש ב"ר ע"א פ"א. הא דלא נקט נמי מכנסים
 נראה לי משום דפרשת דבין בלואהא דבין בלואהא אהרן קדיס
 ומכנסים לא כתיב לא בלואהא ולא בעשייה ורש"י פ"י טעמא אחרניא:
 אמר

מילתא דכתיב בהאי ענינא מילתא דלא
 כתיבא בהאי ענינא מנא לן אמר רב נחמן
 בר יצחק יליף פתח פתח רב משרשיא אמר
 ושמתם את משמרת ה' עכובא רב אשי
 אמר יבי כן צויתי עכובא ב"ר יבי כן צויתי
 יכאשר צויתי יכאשר צוה ה' כי כן צויתי
 באנינות יאכלוה כאשר צויתי בשעת מעשה
 אמר להם כאשר צוה ה' ולא מאלי אני
 אומר א"ר יוסי בר חנינא מכנסים אין כתובין
 בפרשה כשהוא אומר יוה הדבר אשר
 תעשה להם לקדש אתם לכהן להביא
 הכובנים ועשירות האיפה בשלמא מכנסים
 כתיבי בענינא הבגדים אלא עשירות האיפה
 מנא לן אחיא זה זה מוזה קרבן אהרן ובניו
 אשר יקריבו לה' עשירות האיפה א"ר יוחנן
 משום ר"ש בן יוחאי מניין שאף מקרא פרשה
 מעכב ת"ל ויאמר משה אל העדה זה
 הדבר אשר צוה ה' אפילו דיבור מעכב
 כיצד הליבין כיצד הליבין מאי דהוה הוה
 אלא כיצד מליבין לעתיד לבוא לעתיד
 לבוא נמי לכשיבואו אהרן ובניו ומשה (ו)
 עמוהם אלא כיצד הליבין למיסבר קראי
 פליגי בה בני ר' חייא ורבי יוחנן חד אמר
 אהרן ואח"כ בניו וחד אמר אהרן ובניו
 בבת אחת אמר אביי בכתובות ומצנפת כולי
 עלמא לא פליגי דאהרן ואח"כ בניו דבין
 בצוואה ובין בעשייה אהרן קדיס כי פליגי
 באכנס ובין דאמר אהרן ואחר כך בניו
 דכתיב ויחגור אותם באכנס והדר כתיב
 ויחגור אותם אכנס ובאן דאמר אהרן ובניו
 בבת אחת דכתיב ויחגור אותם (ו) ולבאן
 דאמר אהרן ובניו בבת אחת הכתיב ויחגור
 אותו באכנס והדר כתיב ויחגור אותם אכנס
 אמר

הגהות הב"ח

(א) גם יבניי ומשה רבינו
 יבא עמהם ויאמר אלה
 פלד: (ב) יש ומגדת
 אולם אכנס אהרן ובניו
 ולמדי: (ג) רש"י ד"ה
 דלא כ"י. כתיב וישם
 עליו: (ד) גם ד"ה פתח
 כ"י. מקריב אל פתח:
 (ה) גם ד"ה מאי לוימי
 הר"ה עם ד"ה כאשר
 לוי: (ו) גם כ"י כן
 לוימי הסידר ולפי מ"ה
 באנינות יאכלוה שרן
 לאונין על נד: (ז) גם
 מקרא פרשה. פתח
 מלוואים וכו' אמר להם.
 כיצד הכהר השעיה אמר
 אמר לביני: (ח) גם ד"ה
 למיסבר הר"ה עם ד"ה
 אכ"י: (ט) גם ד"ה מאי
 ומנחת וכו' לכ"י נקט:

כ"י כן צויתי. כתיב
 שמיני כתיב קראי את
 המנחה וגו' (בבב"ס)
 קמ"ב באנינות. דכ"י
 ואנינות. ש"ס. כאשר
 צויתי. כתיב דלא חד
 שפרשת כתיב הן לא
 הינא את דמה וגו' ש"ס.
 בשעת מעשה. כשליכע
 להם לענינא. אמר
 להם. שלא יתינו מחילת
 קדיש היום. ששעת מפי
 הגבורה שחלוק לעינת
 היום כקדיש משאי ימים
 ובשרא שפרשת אמר
 להם אכול תאכלו אותם.
 היה גם לחילת אמר
 ליהי תאכס בזה המשה
 (ש"ס). כאשר צוה ה'.
 כשליח הוה ויבוק של
 שלמי לצור שקיניו כו' ביום
 תאמר ש"ס. ולא מאלי
 אני אומר לכם. לאלולה
 כתיבית ש"ס.

כ"י כן צויתי. כתיב
 שמיני כתיב קראי את
 המנחה וגו' (בבב"ס)
 קמ"ב באנינות. דכ"י
 ואנינות. ש"ס. כאשר
 צויתי. כתיב דלא חד
 שפרשת כתיב הן לא
 הינא את דמה וגו' ש"ס.
 בשעת מעשה. כשליכע
 להם לענינא. אמר
 להם. שלא יתינו מחילת
 קדיש היום. ששעת מפי
 הגבורה שחלוק לעינת
 היום כקדיש משאי ימים
 ובשרא שפרשת אמר
 להם אכול תאכלו אותם.
 היה גם לחילת אמר
 ליהי תאכס בזה המשה
 (ש"ס). כאשר צוה ה'.
 כשליח הוה ויבוק של
 שלמי לצור שקיניו כו' ביום
 תאמר ש"ס. ולא מאלי
 אני אומר לכם. לאלולה
 כתיבית ש"ס.

כ"י כן צויתי. כתיב
 שמיני כתיב קראי את
 המנחה וגו' (בבב"ס)
 קמ"ב באנינות. דכ"י
 ואנינות. ש"ס. כאשר
 צויתי. כתיב דלא חד
 שפרשת כתיב הן לא
 הינא את דמה וגו' ש"ס.
 בשעת מעשה. כשליכע
 להם לענינא. אמר
 להם. שלא יתינו מחילת
 קדיש היום. ששעת מפי
 הגבורה שחלוק לעינת
 היום כקדיש משאי ימים
 ובשרא שפרשת אמר
 להם אכול תאכלו אותם.
 היה גם לחילת אמר
 ליהי תאכס בזה המשה
 (ש"ס). כאשר צוה ה'.
 כשליח הוה ויבוק של
 שלמי לצור שקיניו כו' ביום
 תאמר ש"ס. ולא מאלי
 אני אומר לכם. לאלולה
 כתיבית ש"ס.

מוסף רש"י

כ"י כן צויתי. כתיב
 שמיני כתיב קראי את
 המנחה וגו' (בבב"ס)
 קמ"ב באנינות. דכ"י
 ואנינות. ש"ס. כאשר
 צויתי. כתיב דלא חד
 שפרשת כתיב הן לא
 הינא את דמה וגו' ש"ס.
 בשעת מעשה. כשליכע
 להם לענינא. אמר
 להם. שלא יתינו מחילת
 קדיש היום. ששעת מפי
 הגבורה שחלוק לעינת
 היום כקדיש משאי ימים
 ובשרא שפרשת אמר
 להם אכול תאכלו אותם.
 היה גם לחילת אמר
 ליהי תאכס בזה המשה
 (ש"ס). כאשר צוה ה'.
 כשליח הוה ויבוק של
 שלמי לצור שקיניו כו' ביום
 תאמר ש"ס. ולא מאלי
 אני אומר לכם. לאלולה
 כתיבית ש"ס.

כ"י כן צויתי. כתיב
 שמיני כתיב קראי את
 המנחה וגו' (בבב"ס)
 קמ"ב באנינות. דכ"י
 ואנינות. ש"ס. כאשר
 צויתי. כתיב דלא חד
 שפרשת כתיב הן לא
 הינא את דמה וגו' ש"ס.
 בשעת מעשה. כשליכע
 להם לענינא. אמר
 להם. שלא יתינו מחילת
 קדיש היום. ששעת מפי
 הגבורה שחלוק לעינת
 היום כקדיש משאי ימים
 ובשרא שפרשת אמר
 להם אכול תאכלו אותם.
 היה גם לחילת אמר
 ליהי תאכס בזה המשה
 (ש"ס). כאשר צוה ה'.
 כשליח הוה ויבוק של
 שלמי לצור שקיניו כו' ביום
 תאמר ש"ס. ולא מאלי
 אני אומר לכם. לאלולה
 כתיבית ש"ס.

כ"י כן צויתי. כתיב
 שמיני כתיב קראי את
 המנחה וגו' (בבב"ס)
 קמ"ב באנינות. דכ"י
 ואנינות. ש"ס. כאשר
 צויתי. כתיב דלא חד
 שפרשת כתיב הן לא
 הינא את דמה וגו' ש"ס.
 בשעת מעשה. כשליכע
 להם לענינא. אמר
 להם. שלא יתינו מחילת
 קדיש היום. ששעת מפי
 הגבורה שחלוק לעינת
 היום כקדיש משאי ימים
 ובשרא שפרשת אמר
 להם אכול תאכלו אותם.
 היה גם לחילת אמר
 ליהי תאכס בזה המשה
 (ש"ס). כאשר צוה ה'.
 כשליח הוה ויבוק של
 שלמי לצור שקיניו כו' ביום
 תאמר ש"ס. ולא מאלי
 אני אומר לכם. לאלולה
 כתיבית ש"ס.

כ"י כן צויתי. כתיב
 שמיני כתיב קראי את
 המנחה וגו' (בבב"ס)
 קמ"ב באנינות. דכ"י
 ואנינות. ש"ס. כאשר
 צויתי. כתיב דלא חד
 שפרשת כתיב הן לא
 הינא את דמה וגו' ש"ס.
 בשעת מעשה. כשליכע
 להם לענינא. אמר
 להם. שלא יתינו מחילת
 קדיש היום. ששעת מפי
 הגבורה שחלוק לעינת
 היום כקדיש משאי ימים
 ובשרא שפרשת אמר
 להם אכול תאכלו אותם.
 היה גם לחילת אמר
 ליהי תאכס בזה המשה
 (ש"ס). כאשר צוה ה'.
 כשליח הוה ויבוק של
 שלמי לצור שקיניו כו' ביום
 תאמר ש"ס. ולא מאלי
 אני אומר לכם. לאלולה
 כתיבית ש"ס.

תום ישנים

ולא מליני אני אותה.
 מהו שפיר דר"ה אפ"י
 שיהא כתיב אמרין און
 מיקדס ומליחור:

ולא מליני אני אותה.
 מהו שפיר דר"ה אפ"י
 שיהא כתיב אמרין און
 מיקדס ומליחור:

ולא מליני אני אותה.
 מהו שפיר דר"ה אפ"י
 שיהא כתיב אמרין און
 מיקדס ומליחור:

ולא מליני אני אותה.
 מהו שפיר דר"ה אפ"י
 שיהא כתיב אמרין און
 מיקדס ומליחור:

רבינו הנאל

מילא דלא כתיבא בהאי
 ענינא מנ"ל. פ"י. פרישת
 שבעה דלא כתיבא בהאי
 בפרשת צוה המלוואים.

מילא דלא כתיבא בהאי
 ענינא מנ"ל. פ"י. פרישת
 שבעה דלא כתיבא בהאי
 בפרשת צוה המלוואים.

מילא דלא כתיבא בהאי
 ענינא מנ"ל. פ"י. פרישת
 שבעה דלא כתיבא בהאי
 בפרשת צוה המלוואים.

מילא דלא כתיבא בהאי
 ענינא מנ"ל. פ"י. פרישת
 שבעה דלא כתיבא בהאי
 בפרשת צוה המלוואים.